

Малката пчела отговори:

— Но азъ по цѣль день хвъркамъ и много се изморявамъ.

— Не е важно, че ти се уморявашъ — ѝ отговориха тѣ — но че ти трѣбва да прибавишъ твоя полезенъ трудъ. Това е първото предупреждение, което ти правимъ.

Следъ като ѝ казаха това, тѣ я оставиха да влѣзе. Но на другата вечеръ пчелитѣ-пазачки пакъ се видѣха задължени да ѝ кажатъ:

— Но, сестро, разбери, че ти трѣбва да работишъ!

Тя отговори веднага:

— Тия дни ще почна!

— Не става дума, че ще почнешъ тия дни, но че ти трѣбва да почнешъ още утре. Помни това!

И тѣ пакъ я оставиха да влѣзе. На другия день вечеръта се повтори сжщата случка. Преди пазачкитѣ да ѝ кажатъ нѣщо, тя се провикна:

— Да, да, сестри мои, азъ си спомнямъ за това, което обещахъ.

— Не става дума, че ти си спомняшъ за твоето обещание — ѝ отговориха тѣ — но да работишъ. Днесъ е 19 априль. Е, добре! Утре, 20 априль, ти си длъжна да донесешъ известна частъ медъ. Сега ти можешъ да влѣзешъ.

И тѣ се отстраниха, за да ѝ позволятъ да влѣзе. Но 20 априль измина сжщо така напраздно, като всички

